

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/297/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217214291
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1217214291.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Tótha a členov senátu JUDr. Ľubice Břouškovéj a JUDr. Paulíny Pacherovej, v exekučnej veci oprávneného: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, so sídlom Olejkárska č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpeného: JUDr. Vladimír Kán, advokát so sídlom kancelárie Nám. M. Benku č. 9, 811 07 Bratislava, proti povinnej: M. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX N., zast. opatrovníčkou: W. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX N., zast. SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Advokátska kancelária so sídlom Kominárska 2,4, 832 03 Bratislava, IČO: 47 254 084, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorický úrad Záhradnícka č. 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37 929 810, pod č. EX 27665/17, pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 50,70 Eur a trov exekúcie, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 39Er/4812/2017-62 zo dňa 24.01.2020, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 39Er/4812/2017-62 zo dňa 24.01.2020 potvrdzuje.
- II. Oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej „exekučný súd“) zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „EP“). V odôvodnení uznesenia uviedol, že návrhom postúpeným súdu súdnym exekútorom sa povinná zastúpená opatrovníčkou domáhala zastavenia exekúcie z dôvodu, že povinná trpí psychickým ochorením, ktoré mení a postihuje jej osobnosť, ako aj to, že je slobodnou matkou a otec maloletej dlhodobo neprispieva výživným na maloleté dieťa, s výchovou a výdavkami jej pomáhajú rodičia. Exekučný súd dospel k záveru, že povinná neuviedla žiadne zo skutočností podľa § 57 EP, pre ktoré by bolo možné návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť. K tvrdeniam povinnej o jej nemajetnosti konštatoval, že z predloženého návrhu nemal za preukázané, že povinná nemá žiadny majetok a nie je schopná v budúcnosti majetok nadobudnúť. Uvedené skutočnosti sú na posúdení súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie s prihliadnutím na účelnosť a hospodárnosť exekučného konania.

2. Uznesenie napadla v zákonnej lehote odvolaním povinná prostredníctvom právneho zástupcu (ďalej „odvolateľka“), a to pre nesprávne právne posúdenie veci. V odvolacej argumentácii uviedla, že súd prvej inštancie nezistil riadne a náležite skutkový stav, keď jej návrh zamietol. Odvolateľka opätovne poukázala na skutočnosť, že bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.09.2018 sp.zn. 59Ps/11/2017-56 obmedzená na spôsobilosti na právne úkony z dôvodu, že trpí duševnými poruchami, ktoré nie sú len prechodné, ktoré okrem iného ovplyvňujú jej schopnosť posudzovať následky svojho konania. Vymáhanie pohľadávky oprávneného vzhľadom na jej psychickú poruchu považovala za šikanózne a v rozpore s dobrými mravmi, na čo neprihliadol ani jeden zo subjektov exekučného konania. Jej nepriaznivý zdravotný stav jej bráni zamestnať sa a uspokojovať svoje základné životné potreby,

príčom zaplatením pohľadávky, by sa dostala ešte do nepriaznivejšej situácie. Odvolateľka sa ďalej nestotožnila ani so záverom súdu prvej inštancie o tom, že zisťovanie nemajetnosti povinnej je na posúdení súdneho exekútora. S poukazom aj na ustálenú judikatúru sa s týmto nestotožnila a mala za to, že zisťovanie pravdivosti tvrdenej nemajetnosti povinnej je v kompetencii samého súdu, ktorý si túto povinnosť nesplnil. Navyiac nárok oprávneného považovala v zmysle ust. § 108 Občianskeho zákonníka za premlčaný, na čo mal príslušný orgán v zmysle ustálenej judikatúry a ust. § 5b Zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov prihladiť ex offa. S poukazom na uvedené skutočnosti žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že súd exekúciu v zmysle § 57 ods. 1, písm. g) a h) EP zastaví.

3. Oprávnený sa k odvolaniu povinnej, ktoré mu bolo riadne doručené, vyjadril tak, že toto bolo podľa neho podané oneskorene, po uplynutí 15 dňovej lehoty, nakoľko napadnuté uznesenie bolo povinnej doručené dňa 04.02.2020, posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 19.02.2020 a má informáciu zo súdu prvej inštancie, že odvolanie bolo podané do elektronickej schránky súdu až dňa 20.02.2020, z čoho je zrejmé, že bolo podané po lehote.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - CSP v spojení s § 470 CSP) po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Keďže odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie akceptuje požiadavku zákona, odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia a toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

8. Na konanie v prejednávanej veci sa vzťahujú ustanovenia Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 (§ 243h EP).

9. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že exekúcia je vedená na vymoženie peňažného plnenia z exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C/171/14 z 09.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2014 a vykonateľnosť 10.08.2014. Rozsudkom č.k. 59Ps/11/2017-56 z 26.9.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 30.10.2018, (založeným na č.l. 11 spisu) súd obmedzil spôsobilosť povinnej na právne úkony týkajúce sa zmluvných vzťahov, konaní pred štátnymi úradmi a orgánmi verejnej moci, preberania doporučených zásielok, rozhodovaní o svojej liečbe, zdravotnej starostlivosti, mieste pobytu a disponovaní s hotovosťou 20,- Eur jednorázovo a 100,- Eur mesačne. Povinnej ustanovil opatrovníčku W. Š., matku, ktorá je oprávnená a povinná zastupovať ju v rozsahu obmedzenia spôsobilosti.

10. Odvolací súd sa síce stotožňuje s odvolacím tvrdením opatrovníčky povinnej, že nemajetnosť je jedným zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie, avšak táto okolnosť musí byť v exekučnom konaní bez pochybností preukázaná. Vychádzajúc z princípu ústavných váh rovnosti práva oprávneného na vykonanie súdneho rozhodnutia a práva povinného na súdnu ochranu v exekučnom konaní, musí byť pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť bez pochybností preukázané, že povinná nielenže nevlastní žiadny majetok podliehajúci exekúcii, ale, že tento stav nie je len stavom prechodným, ale stavom trvalým, bez možnosti očakávať, že v primeranom čase majetok nadobudne.

11. Existencia dôvodov osvedčujúcich zastavenie exekúcie pre nemajetnosť vychádza najmä z majetkových šetrení vykonávaných súdnym exekútorom, ktorý zisťuje a zohľadňuje nielen momentálny stav majetku povinného, ale aj ďalšie okolnosti majúce vplyv na možnosť nadobudnutia majetku v budúcnosti a na účelnosť pokračovania v exekúcii. Zastavenie exekúcie pre nemajetnosť nemôže byť len výsledkom snahy alebo vnímania majetkovej situácie povinným.

12. Vymáhaná pohľadávka v sume 50,70 Eur s príslušenstvom, ktoré predstavujú trovy konania a trovy právneho zastúpenia, vznikla a rovnako exekučné konanie začalo v čase, kedy povinná disponovala plnou právnou spôsobilosťou.

13. Povinnosť vyplývajúca z exekučného titulu (súdneho rozhodnutia) nebola dobrovoľne splnená a oprávnený disponujúci exekučným titulom tak legitímne očakáva poskytnutie súdnej ochrany smerujúcej k jeho vymoženiu v prípadoch, kedy si povinný (dlžník) uloženú povinnosť nespĺní dobrovoľne.

14. Odvolací súd nijakým spôsobom nezľahčuje ani nebagatelizuje nepriaznivý zdravotný stav povinnej, ktorý viedol až k obmedzeniu jej spôsobilosti na právne úkony, avšak táto okolnosť sama o sebe nie je a nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť. Nemajetnosť, ako odvolací súd už uviedol, musí byť v exekučnom konaní dostatočne a spoľahlivo zistená, najmä šetreniami súdneho exekútora, ktorý je podľa zákona na zistenie majetku povinného primárne povolaný.

15. Vo vzťahu k odvolacej námietke povinnej k premlčaniu nároku oprávneného, odvolací súd uvádza, že vymáhaná pohľadávka bola oprávnenému riadne priznaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C/171/2014-22 zo dňa 09.07.2014. V prípade, ak mala povinná za to, že v predmetnej veci je nárok oprávneného premlčaný v zmysle ust. § 108 Občianskeho zákonníka, a teda, že návrh na začatie konania bol doručený súdu po uplynutí zákonnej ročnej premlčacej doby, mala povinná možnosť túto skutočnosť namietat v základnom (nachádzacom) konaní, čo však neurobila. Niet preto dôvodu posudzovať podmienky premlčania uplatneného nároku vo vykonávacom konaní. Oprávnený orgán neaplikoval ust. § 5b Zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko na danú vec sa tento zákon nevzťahuje. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2014 a vykonateľnosť dňa 10.08.2014 a je spôsobilým exekučným titulom na výkon exekúcie v predmetnej veci.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že povinná neuviedla žiadny právne relevantný dôvod na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť alebo z iného dôvodu podľa § 57 ods. 1 EP. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

17. K námietke oprávneného o oneskorenom podaní odvolania, odvolací súd dopĺňa, že táto je nedôvodná, nakoľko napadnuté uznesenie bolo povinnej doručené dňa 04.02.2020, posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 19.02.2020. Z potvrdenia o elektronickom odoslaní podania, založenom na čl. 84 spisu vyplýva, že dátum a čas prijatia odvolania je 19.02.2020 o 16:36 hod., z čoho je zrejme, že bolo podané včas, čím boli splnené zákonné podmienky na jeho prejednanie.

18. Odvolací súd nad rámec uvedeného dopĺňa, že vzhľadom na dobu doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (31.08.2017) je na posúdení súdneho exekútora, či konanie v prejednávanej veci v budúcnosti naplní zákonné podmienky pre zastavenie starej exekúcie (zák. č. 233/2019 Z.z.) úkonom súdneho exekútora (§ 3 až § 5 cit. zákona). V uvedenej súvislosti sa opatrovníčka povinnej v budúcnosti môže obrátiť priamo na súdneho exekútora.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému oprávnenému odvolací súd nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko si tento nárok neuplatnil. Odvolací súd zastáva právny názor, že ani úprava CSP, ktorá súdu ukladá rozhodnúť o trovách konania aj bez návrhu, nezbavuje účastníka konania povinnosti si tento nárok voči súdu uplatniť. Z výkladu ust. § 262 CSP nevyplýva povinnosť súdu rozhodnúť o nároku úspešného účastníka výlučne len pozitívne a tento nárok mu priznať aj v prípade, ak nebol účastníkom neuplatnený. Odvolací súd má za to, že je nutné rozlišovať medzi povinnosťou súdu rozhodnúť o trovách konania aj bez návrhu (t.j. zákonnou povinnosťou, smerujúcou výlučne voči súdu, ktorú zákon súdu ukladá povinnosť konkrétneho postupu) a povinnosťou účastníka uplatniť si nárok na trovy konania (t.j. „oznámiť“ súdu svoj záujem o trovy ako procesný nárok spojený s konkrétnym súdnym konaním). Odvolací súd má za to, že ak si účastník svoj nárok na náhradu trov neuplatní, je síce povinnosťou súdu o tomto nároku aj bez návrhu rozhodnúť, avšak už nie je povinnosťou súdu tento nárok (o ktorý účastník neprejavil záujem) priznať. O trovách odvolacieho konania preto odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozhodol tak, ako vyplýva z výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).